

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 262/2025
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шапцу К бр.140/2022 од 14.12.2023. године, исправљено решењем истог суда К бр.140/2022 од 27.12.2023. године и решења Основног суда у Шапцу Кв бр.21/24 од 12.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 05. марта 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Шапцу К бр.140/2022 од 14.12.2023. године, исправљено решењем истог суда К бр.140/2022 од 27.12.2023. године и решења Основног суда у Шапцу Кв бр.21/24 од 12.11.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Шапцу К бр.140/2022 од 14.12.2023. године, које је исправљено решењем истог суда К бр.140/2022 од 27.12.2023. године, одбијен је као неоснован захтев адвоката Слободана Антонића за исплату трошкова кривичног поступка, који је вођен против окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ.

Решењем Основног суда у Шапцу Кв бр.21/24 од 12.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Слободана Антонића, изјављена против решења Основног суда у Шапцу К бр.140/2022 од 14.12.2023. године, које је исправљено решењем истог суда К бр.140/2022 од 27.12.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Слободан Антонић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати Основном суду у Шапцу на

поновно одлучивање или да преиначи другостепено решење тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљеног и одредити да трошкови кривичног поступка, наведени у захтеву за исплату трошкова, у износу од 649.689,00 динара, падају на терет буџетских средстава.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је на основу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, размотрио списе предмета са решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Врховни суд налази да бранилац окривљеног АА – адвокат Слободан Антонић неосновано у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Основног суда у Шапцу К 140/22 од 28.04.2023. године, према окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, те да је истим решењем одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Након тога, бранилац окривљеног – адвокат Слободан Антонић, у поднеску од 15.06.2023. године истакао је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који су одређени у износу од 649.689,00 динара, који захтев је решењем Основног суда у Шапцу К бр.140/2022 од 14.12.2023. године одбијен као неоснован. Другостепено веће Основног суда у Шапцу је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, донело решење Кв бр.21/24 од 12.11.2024. године, којим је жалба одбијена као неоснована.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП одређено је да је награду и нужне издатке браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведене одредбе Законика о кривичном поступку, те чињеницу да у конкретном случају кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, то нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред тога, у предметном кривичном поступку адвокат Слободан Антонић окривљеном АА није био постављен као бранилац по службеној дужности (у ком

случају би, евентуално, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава само ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он обавезан да издржава), већ је изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета. Стога је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, обзиром да између окривљеног и његовог браниоца, као и између заступаног лица и његовог пуномоћника, постоји уговорни однос на основу којег се једна страна обавезује да пружи захтеване правне услуге, а друга страна да ове услуге плати.

Имајући у виду наведено, као и то да су решењем Основног суда у Шапцу К бр.140/22 од 28.04.2022. године опредељени трошкови кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда, то не постоји законска могућност да награда и нужни издаци изабраног браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Антонића, буду исплаћени из буџетских средстава суда.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијана правноснажна решења донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић